

Ավետիք Իսահակյան

Այցի են գալիս քեզ մոտ են հաճախ

Այցի են գալիս քեզ մոտ են հաճախ,
Նստում են դեմը՝ հանգիստ ու խաղաղ.
Զրույց ենք անում երկա՜ր միասին,
Հագար նյութերի, հարցերի մասին:

Եվ սիրո մասին խոսում եք նույնպես,
Բայց խիստ անտարբեր ձևանում են ես,
Վրադ չեն նայում, չեն լսում ստեպ,
Որպես թե անհույզ, սառն են քո հանդեպ:

Բայց հալվում են ես սիրուց բոցակեզ.
Ուզում են գրկել ու համբուրել քեզ.
Հագիվ գսպում են մըրրիկը սրտիս,
Ա՛խ, սակայն հոգիս բերանս է գալիս...

1919